

Rozhodnutie

Disciplinárny senát zložený z predsedníčky senátu JUDr. Zuzana Hlistovej a členov senátu Dr. h. c. prof. JUDr. Lucii Kurilovskej PhDr. a JUDr. Marcely Malatkej v disciplinárnej veci vedenej na základe návrhu predsedu X podaného dňa 31.10.2017 na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. A.I. nar. xxx, bytom xxx, predsedovi senátu X na ústnom pojednávaní konanom dňa 16.07.2020 takto

r o z h o d o l

JUDr. A. I., nar. xxx, bytom xxx, sudca X, podľa § 285 písm. a) Tr. por. s poukazom na § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z.

s a o s l o b o d z u j e

spod návrhu podaného predsedom X dňa 31.10.2017, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

I. ako riadiaci predseda senátu bez vysvetlenia pripustil účasť JUDr. I.O. ako člena senátu , na rozhodovaní vo veci 4 To/2/2015 bez toho. aby si v Rozvrhu práce X pre roky 2015. 2016. 2017 overil podmienky jeho zaradenia do senátu 4T na rozhodovanie v označenej veci a v dôsledku tohto postupu senát rozhodol 4.7.2017 v zložení, ktoré nie je v súlade s Rozvrhom práce X a zavinil obzvlášť závažný objektívny následok, ktorý spočíva v porušení ústavnej zásady práva na zákonného sudcu,

II. ako predseda senátu a sudca spravodajca hoci v trestnej veci obž. Ing. J.M. konal a rozhodoval už 25.6.2013 pod sp. zn. 4 To 3/2012 uznesením, ktorým bol zrušený rozsudok STS a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, po predložení odvolaní obžalovaného Ing. J.M. a prokurátora STS proti novému rozsudku ŠTS, ktoré boli predložené X dňa 5.2.2015, vedené v odvolacom konaní pod sp. zn. 4To 2/2015, začal konať až 5.6.2017, keď určil termín zasadnutia senátu na 4.7.2017, teda až po uplynutí doby 2 rokov a 4 mesiacov od nápadu veci odvolaciemu súdu,

kvalifikovaného v bode I. ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) v spojitosti s § 116 ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z.z.

kvalifikovaného v bode II. ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z.z.,

lebo sa skutok nestal.

Odôvodnenie.

1. Podaním doručeným disciplinárnemu senátu dňa 31.10.2017 **predseda X podal návrh na začatie disciplinárneho konania** proti JUDr. A.I., nar. xxx, bytom xxx, predsedovi senátu X pre skutok, že

1/ ako riadiaci predseda senátu bez vysvetlenia pripustil účasť JUDr. I.O., ako člena senátu, na rozhodovaní vo veci 4 To/2/2015 bez toho, aby si v Rozvrhu práce X pre roky 2015, 2016, 2017 overil podmienky jeho zaradenia do senátu 4T na rozhodovanie v označenej veci a v dôsledku tohto postupu senát rozhodoval 4.7.2017 v zložení, ktoré nie je v súlade s Rozvrhom práce X a zaviniť obzvlášť závažný objektívny následok, ktorý spočíva v porušení ústavnej zásady práva na zákonného sudcu, teda porušil povinnosť sudcu - riadiaceho predsedu senátu riadiť činnosť senátu tak, aby bol vo veci 4 To 2/2015 v súlade s rozvrhom práce čím sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods.2 písm. b) zák.č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich,

2/ ako predseda senátu a sudca spravodajca, hoci v trestnej veci obž. Ing. J.M. konal a rozhodoval už 25.6.2013 pod sp. zn. 4 To 3/2012 uznesením, ktorým bol zrušený rozsudok ŠTS a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, po predložení odvolaní obžalovaného Ing. J.M. a prokurátora ŠTS proti novému rozsudku ŠTS, ktoré boli predložené X dňa 5.2.2015 vedené v odvolacom konaní pod sp. zn. 4To 2/2015, začal konať až 5.6.2017, keď určil termín zasadnutia senátu na 4.7.2017, teda až po uplynutí doby 2 rokov a 4 mesiacov od nápadu veci odvolaciemu súdu, teda nečinnosťou zaviniť prieťah v odvolacom konaní vo veci patriacej v prvostupňovom konaní do pôsobnosti STS, v ktorej je odôvodnený prednostný režim konania a rozhodovania aj na odvolacom súde čím sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. f) zák. č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich.

2. Návrh na začatie disciplinárneho konania bol podľa navrhovateľa podaný v lehote podľa § 120 ods. 4 vety prvej zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich (ďalej len „zákona“).

3. K skutku uvedenému pod bodom I/ navrhovateľ uviedol, že vykonaným šetrením dodržiavania rozvrhu práce bolo zistené, že v čase nápadu odvolania (5.2.2015) bolo zloženie senátu 4 T JUDr. D ako riadiaci predseda senátu, JUDr. I. ako predseda senátu, JUDr. A. ako sudca a dočasne pridelený sudca JUDr. U. Riadiaci predseda senátu pridelil spis JUDr. I. Po ukončení výkonu funkcie sudcu JUDr. D v marci 2015 sa stal riadiacim predsedom senátu JUDr. I. Po ukončení výkonu funkcie na X sudcom s dočasným pridelením bol senát na mieste jedného člena senátu čiastočne neobsadený. Od 1.1.2016 bol rozvrhom práce do senátu pridelený JUDr. A., ktorý bol členom senátu aj v čase rozhodovania, t.j. 4.7.2017, pričom jeho zastupovanie iným sudcom nebolo aktuálne. JUDr. O. v čase nápadu veci 4 To 2/2015 a ani v čase rozhodovania členom uvedeného senátu podľa rozvrhu práce nebol. JUDr. I. podal k účasti JUDr. O. na rozhodovaní senátu dňa 4.7.2017 vysvetlenie, podľa ktorého trestná vec obžalovaného Ing. A.A. bola X predložená na prejednanie a rozhodnutie prvýkrát dňa 8. marca 2012. Dňa 25. júna 2013 ju pod sp. zn. 4 To 3/2012 prejednal a rozhodol senát X 4 T v zložení JUDr. A.I., JUDr. M.D. a JUDr. I.O. Na podklade odvolaní obžalovaného Ing. A.A. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bola predmetná trestná vec dňa 5. februára 2015 opätovne predložená X na prejednanie a rozhodnutie. Technickými a programovými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky bola pridelená senátu 4 T. Prvý predseda tohto senátu, JUDr. M.D., vzápätí, s účinnosťou ku dňu 1. marca 2015 odišiel do dôchodku, a zároveň ďalší člen senátu JUDr. I.U., dňa 30. apríla 2015 ukončil stáž na X. Pokiaľ v súvislosti s prejednávaním a rozhodovaním tejto trestnej veci došlo k omylu v zložení senátu, musel tento vyplývať z jeho presvedčenia, že v rozhodnom období, t.j. v čase opätovného predloženia predmetnej trestnej veci X, bol členom senátu 4 T stále ešte aj JUDr. I.O., podporenom v situácii, keď dochádzalo k neustálym zmenám v zložení tohto senátu súčasne nadmerne zaťaženého, najmä skutočnosťou, že ním bol v čase, keď trestná vec obžalovaného Ing. A.A. bola X predložená na prejednanie a rozhodnutie po prvýkrát, keď sa jej prejednanie a rozhodnutia v tom období ako člen senátu zúčastnil.

Podľa názoru navrhovateľa, ak JUDr. O. nebol zaradený do senátu 4 T už od 1.1.2015, uplynula dostatočná doba k tomu, aby si predseda senátu overil dôvodnosť účasti JUDr. O. ako člena iného senátu na rozhodovaní v predmetnej trestnej veci. V danom prípade, aj pri pripustení, že v senáte dochádzalo k zmenám a časť roku 2015 nebol senát plne obsadený, ide o taký zjavný prejav nedbalosti, ktorý je vzhľadom na dôsledky neospravedliteľný. Navyiac,

v zázname predsedu senátu o nariadení pojednávania nie je žiadna úprava pre kanceláriu, aby upovedomila členov senátu o termíne neverejného zasadnutia, preto účasť JUDr. O. v senáte je zo strany predsedu senátu úplne nevysvetlená a nepodložená.

K skutku uvedenému pod bodom 2/ navrhovateľ uviedol, že zo zberného spisu X súdu ako aj z evidencie spisov nesporne vyplýva, že vo veci STS sp. zn. PK-2T/3 8/2010 podal obvinený Ing. J.M. a prokurátor odvolanie, ktoré došlo na X súd 5.2.2015. Spis bol vtedajším riadiacim predsedu senátu dňa 28.2.2015 pridelený JUDr. I., vykonávajúcemu funkciu predsedu senátu, ktorý vo veci až do dňa 5.6.2017 stanovil termín neverejného zasadnutia senátu na 4.7.2017. Vo veciach STS je aj sudca odvolacieho súdu povinný konať v takých časových reláciách, aby tým nebol narušený zmysel a účel činnosti súdov v uvedených veciach. Pre posúdenie subjektívneho zavinenia priet'ahu v uvedenom trestnom konaní považuje navrhovateľ za dôvodné poukázať na to, že predmetná trestná vec nebola sudcovi neznáma, pretože ako predseda senátu a sudca spravodajca už vo veci konal a rozhodoval uznesením z 25.6.2013 sp. zn. 4 To 3/2012, keď bol zrušený pôvodný rozsudok STS sp. zn. PK-2T38/2010 z 25.11.2011 a vec bola vrátená na nové konanie. Pre úplnosť je potrebné poukázať na to, že v prvom zrušujúcom rozhodnutí neboli použité dôvody zrušenia rozhodnutia uvedené v rozhodnutí zo 4.7.2015. To sa napokon uvádza aj v samotnom závere rozhodnutia (str. 16 uznesenia zo 4.7.2015). Zrušujúce uznesenie zo 4.7.2015 vydané po dvoch rokoch a vyše 4 mesiacoch od nápadu odvolania znamená nielen priet'ah v odvolacom konaní, ale aj oddialenie konečného rozhodnutia o skutku, ku ktorému malo dôjsť v druhej polovine roku 2007 a týka sa zločinu prijímania úplatku. Práve pre osobitosti takéhoto druhu trestnej činnosti bol zriadený ŠTS, ktorého efektívnosť a účinnosť rozhodovania je závislá aj od kvality a rýchlosti odvolacieho konania na X súde. V konkrétnom prípade sa pritom nejednalo o zvlášť obsiahly a zložitý trestný prípad väčšieho počtu obžalovaných, z ktorého by bolo možné vyvodit' objektívne dôvody pre neprimeranú dĺžku odvolacieho konania. Sudca X súdu s osobitným hmotným ocenením práce práve z dôvodu rozhodovania vo veciach ŠTS si musí byť vedomý zodpovednosti vyplývajúcej práve z tejto špecificky svojej rozhodovacej činnosti.

4. Podaním doručeným disciplinárnemu senátu dňa 26.11.2018 v rámci predbežného šetrenia, (§ 123 zák. č. 385/2000 Z.z.) , navrhovateľ doplnil podaný návrh v ktorom uviedol, že priet'ah v konaní 4 To 2/2015 bol zistený v rámci šetrenia dodržiavania rozvrhu práce tak, ako je to uvedené v odôvodnení disciplinárneho návrhu pod bodom l/l, v rámci dohľadu predsedu súdu podľa § 53 zákona č. 757/2004 Z.z. Považuje za nesporné, že od nápadu veci 5.2.2015

do 5.6.2017, keď predseda senátu 5.6.2017 určil termín zasadnutia senátu na 4.7.2017, nebol podľa obsahu zberného spisu vykonaný zo strany sudcu spravodajcu a zároveň predsedu senátu vo veci žiadny úkon, hoci v danej veci už v minulosti rozhodoval, keď zrušil skorší rozsudok ŠTS. Navyše, len predseda senátu a zároveň sudca spravodajca mohol vedieť o tom, že predmetná vec sa týka skutku z roku 2007, obžaloba v predmetnej veci bola podaná v roku 2010, po prvom zrušení rozsudku ŠTS v roku 2013 rozhodol ŠTS 1.12.2014, odvolacie konanie, ako je to uvedené vyššie, trvá, čo aj pod novou spisovou značkou odvolacieho súdu, neprimerane dlhú dobu. Ako predseda senátu a sudca spravodajca nevykonali JUDr. I. nič v záujme toho, aby minimalizoval dobu druhého odvolacieho konania, čo vzhľadom na uvedené časové relácie bolo dôvodné očakávať. Nečinnosť sudcu v odvolacom konaní v trvaní 28 mesiacov podstatným spôsobom oddialila konečné rozhodnutie v predmetnej veci. Na charakter danej veci bolo v disciplinárnom návrhu dostatočne poukázané. Vzhľadom na to, že vec bola 4.7.2017 rozhodnutá, opätovným zrušením rozsudku ŠTS, nebol dôvod žiadať od sudcu osobitné vyjadrenie k zistenému prieťahu, ani ho osobitne s ním prejednávať. Prieťah v konaní je objektívne zistený. Súčasne poznamenal, že na základe zisteného poznatku vo veci 4To 2/2015 bola následne preverená činnosť JUDr. I. aj v iných veciach starších ako dva roky a závery s ním boli prerokované.

5. Disciplinárne stíhaný sudca sa k návrhu vyjadril podaním zo dňa 13.01.2019, v ktorom poukázal na to, že návrh na začatie disciplinárneho konania nespĺňa obligatórne náležitosti vyžadované Statusovým zákonom. Aj napriek skutočnosti, že niektoré z namietaných vád boli (za súčinnosti predsedníčky Disciplinárneho senátu) čiastočne odstránené, tak doposiaľ návrh na začatie disciplinárneho konania neobsahuje všetky obligatórne náležitosti, a preto o ňom disciplinárny senát nemôže ďalej konať. Nie je povinnosťou Disciplinárneho senátu naďalej odstraňovať vady disciplinárneho návrhu. Je tomu tak preto, lebo takýto postup Statusový zákon nepredpokladá. V takom prípade je povinnosťou predsedu senátu len upozorniť navrhovateľa, že o tomto nebude konať, lebo nespĺňa základné zákonné náležitosti vyžadované Statusovým zákonom. Uvedený názor vyplýva i z judikatúry Odvolacieho Disciplinárneho senátu, napr. uznesenie sp. zn. 2 Dso 6/2018 zo dňa 13.09.2018 v ktorom odvolací Disciplinárny senát zdôraznil, že iba podanie zo strany oprávnenej osoby, ktoré obsahuje všetky zákonom vymedzené náležitosti je možné považovať za návrh na začatie disciplinárneho konania podľa § 120 odsek 1 zákona o sudcoch a prísediacich a iba na základe neho je povinný Disciplinárny senát konať, nakoľko zákon o sudcoch a prísediacich v

tretej hlave, týkajúcej sa disciplinárneho konania ani nepredpokladá, že by žiaden zo subjektov oprávnený k podaniu návrhu na začatie disciplinárneho konania (§ 120 odsek 2 písmeno a/ až f/ zákona o sudcoch a prísediacich) neuviedol všetky formálne i obsahové náležitosti, ktoré návrh na začatie disciplinárneho konania voči sudcovi - ústavnému činiteľovi má obsahovať. V zmysle § 123 zákona o sudcoch a prísediacich, ak obsah návrhu na začatie disciplinárneho konania vyžaduje predbežné objasnenie uvádzaných skutočností, predseda Disciplinárneho senátu alebo ním poverený člen Disciplinárneho senátu vykoná potrebné šetrenie. Ani z tohto citovaného ustanovenia nevyplýva povinnosť Disciplinárneho senátu požadovať doplnenie obsahu návrhu na začatie disciplinárneho konania, ale iba skutočnosti, ktoré bližšie objasňujú skutok pre rozhodnutie vo veci. Disciplinárny senát je predovšetkým rozhodujúcim a nie vyšetrojúcim orgánom. Avšak najmä z pohľadu znenia ustanovenia § 129 odsek 1 zákona o sudcoch a prísediacich podľa ktorého je disciplinárny senát povinný rozhodnúť o disciplinárnom previnení alebo o priestupku sudcu spravidla do troch mesiacov od podania návrhu na začatie disciplinárneho konania je nutné predpokladať, že návrh na začatie disciplinárneho konania bude nielen obsahovať všetky obligatórne náležitosti, ale v prípade nutnosti v ňom presne poukáže na dôkazný prostriedok, ktorý nie je oprávnený zabezpečiť tak, aby rozhodujúci disciplinárny senát si prostredníctvom neho mohol iba overiť skutočnosti v návrhu na začatie disciplinárneho konania uvádzané.

6. Pokiaľ ide o zákonné náležitosti návrhu disciplinárne stíhaný sudca v rámci svojej obrany poukázal na absenciu skutkových okolností, na základe ktorých by bolo možné bezpochyby posúdiť včasnosť podania návrhu z hľadiska dodržania subjektívnej a objektívnej lehoty stanovenej zákonom. V zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 Zákona č. 385/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov platí: „Návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do jedného roka odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do troch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní, najneskôr do piatich rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia."

V zmysle ustanovenia § 151 ods. 6 Zákona č. 385/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov platí: "Ak bolo disciplinárne previnenie alebo konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov, spáchané pred 1. júlom 2017, lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania sa posúdia podľa predpisov účinných do 30. júna 2017"

V zmysle ustanovenia § 120 ods. 7 Zákona č. 385/2000 Z.z. v znení účinnom do 30.06.2017 platí: „Návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní, najneskôr do štyroch rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia. Ak ide o priestupok alebo konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov, môže inak oprávnený orgán odovzdať alebo postúpiť vec orgánu uvedenému v odseku 3 do jedného roka odo dňa jeho spáchania, inak návrh na disciplinárne konanie nemožno podať; lehoty na podanie tohto návrhu uvedené v predchádzajúcej vete musia byť aj v tomto prípade zachované.“

Z uvedených ustanovení je zrejmé, že obligatórnou súčasťou návrhu na začatie disciplinárneho konania je práve inter alia i uvedenie skutočností o tom, že návrh je podaný včas. Takúto obligatórnú náležitosť však z návrhu na začatie disciplinárneho konania nemožno dovodiť nakoľko v návrhu sa uvádza len to, že: „Návrh je začatie disciplinárneho konania je podaný v lehote podľa § 120 ods. 4 vety prvej zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich“. Z takejto krátkej konštatácie však nemožno zistiť, kedy sa navrhovateľ dozvedel o skutku, ktorý je predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania a hlavne kedy ku skutku došlo tak, ak by bolo možné bezpečne ustáliť zachovanie subjektívnej a objektívnej lehoty. V návrhu na začatie disciplinárneho konania sa neuvádza, kedy navrhovateľ získal vedomosť o skutkoch, ktoré sa disciplinárne stíhanému sudcovi kladú za vinu. Keďže predmetom disciplinárneho návrhu sú dva samostatné skutky (tzv. reálna konkurencia skutkov), tak je potrebné skúmať zachovanie týchto lehôt vo vzťahu k obom skutkom samostatne.

Ďalej uviedol, že podaním zo dňa 23.11.2018 (č.l. 146-147) na výzvu predsedníčky Disciplinárneho senátu sa predseda X vyjadril k zachovaniu subjektívnej lehoty len vo vzťahu k druhému skutku, avšak vôbec sa nevyjadril k prvému skutku. Podstata prvého skutku spočíva v tom, že disciplinárne stíhaný sudca v rozpore s rozvrhom práce za roky 2015, 2016 a 2017 pripustil účasť JUDr. I.O. na rozhodovaní. Konštrukcia skutku je teda založená na tom, že disciplinárne stíhaný sudca ako riadiaci predseda senátu pripustil sudcu JUDr. I.O. na rozhodovaní. Z uvedeného logicky vyplýva, že tento skutok sa mohol stať už 05.02.2015, keďže nie je logické, aby sa sudca JUDr. O. prvýkrát zúčastnil rozhodovania až v deň prijatia

rozhodnutia, t.j. dňa 4.7.2017. Je potrebné zohľadniť to, že sa jednalo o senátne rozhodnutie, u ktorého sa legitímne predpokladá, že pred rozhodnutím odvolacieho senátu sa všetci členovia senátu (a nielen predseda senátu) oboznámia so spisom, čo si vyžaduje značný časový priestor.

V prípade prvého skutku (ani po doplnení návrhu) nie je zrejmé, ako a na základe akých skutočností sa navrhovateľ oboznámil s tým, že disciplinárne stíhaný sudca mal spáchať daný skutok. Navrhovateľ vôbec neuvádza konkrétny dátum (kedy sa mala dozvedieť o spáchaní prvého skutku) a hlavne spôsob ako túto vedomosť získal. Navrhovateľ tiež neuvádza žiadne dôkazy, z ktorých by tieto skutočnosti mohli vyplývať.

V prípade druhého skutku, má byť deň počiatku plynutia lehôt 04.07.2017 (t.j. deň kedy sa malo konať neverejné zasadnutie). Uvedené vyplýva z doplnenia disciplinárneho návrhu vykonaného navrhovateľom (č.l. 147). Navrhovateľ však aj napriek výzve predsedníčky Disciplinárneho senátu neuviedol a nepreukázal konkrétne okolnosti, na základe ktorých by bolo možné objektívne preveriť toto jeho tvrdenie (t.j. že sa o druhom skutku sa dozvedela dňa 04.07.2017). Statusový zákon totiž nepožaduje, aby disciplinárny návrh obsahoval len uvedenie konkrétneho dátumu, kedy navrhovateľ získal vedomosť o skutku, ale i to, aby obsahoval skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh na začatie disciplinárneho konania je podaný včas. Z uvedeného možno dovodiť, že súčasťou návrhu musia byť také okolnosti, z ktorých bude možné overiť, že návrh je podaný včas. Disciplinárny návrh však v prípade obidvoch skutkov neobsahuje uvedenie týchto skutočností, čo dôvodne signalizuje to, že návrh je podaný po subjektívnej lehote a jasne preukazuje, že návrh vo vzťahu k obidvom skutkom neobsahuje zákonnú náležitosť, a preto ho nie je možné prejednať.

7. Ďalej sudca poukázal na absenciu skutkových tvrdení ohľadom získania vedomosti o spáchaní obidvoch skutkov, a to napríklad z podnetu štátneho orgánu, fyzickej a právnickej osoby alebo z vlastnej kontrolnej činnosti. Ak by tomu tak bolo z titulu vlastnej kontrolnej činnosti, tak nie je zrejmé, ako a kedy táto kontrola prebehla a na aké konkrétne spisy bola zameraná. Je len veľmi nepravdepodobné, aby navrhovateľ vykonal v deň neverejného zasadnutia, t.j. 04.07.2017 kontrolu jedného súdneho spisu a ihneď by zistila disciplinárne previnenia. Inými slovami povedané, nie je reálne, aby navrhovateľ disponoval takou vlastnosťou, že si náhodne vyberie jeden spis na kontrolu, u ktorého zistí ihneď dve pochybenia. Navyše o výsledkoch takejto kontrolnej činnosti navrhovateľ nepredložil žiadne

listinné dôkazy (alebo iný druh dôkazných prostriedkov), čo len podporuje obhajobnú verziu disciplinárne stíhaného sudcu o podaní návrhu po uplynutí subjektívnej lehoty. Navrhovateľ tiež neuvádza, kedy a ako nahliadol do zberných spisov, pričom v zberných spisoch neexistuje žiaden záznam o nahliadaní navrhovateľom. Navrhovateľ tiež nepredložila žiaden výpis z elektronickej aplikácie príslušnej trestnej kancelárie, z ktorej by bol zrejmý konkrétny pohyb spisu (z ktorého by sa dalo zistiť, kedy tento spis mala navrhovateľka k dispozícii). Ako už bolo zvýraznené, tak navrhovateľku zaťažuje dôkazná povinnosť preukázať i to, že návrh bol podaný v subjektívnej lehote. V uvedených súvislostiach poukazujeme na to, že pre plynutie subjektívnej lehoty nie je potrebné mať za preukázané spáchanie skutku, ale postačuje objektívna možnosť oboznámiť sa spáchaným skutkom (čo v danom prípade by bolo možné napríklad už nahliadnutím do zberného spisu zo strany navrhovateľky).

8. Ďalej namietal nedostatky v právnej kvalifikácii disciplinárneho previnenia vo vzťahu k jednotlivým skutkom, s poukazom na znenie zákona účinného do 30.06.2017 kedy viaceré skutkové podstaty disciplinárnych previnení (napr. § 116 ods. 1 písm. a/, d/, g/, ods. 2 písm. d/, h) priamo odkazujú na porušenie základných povinností sudcu a ostatné na základe ich porušení tvoria skutkovú podstatu konkrétneho disciplinárneho previnenia. Preto je povinnosťou zo strany každého navrhovateľa podľa ust. §120 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediacich preukázať už pri podávaní návrhu na začatie disciplinárneho konania porušenie základnej povinnosti sudcu, predložiť tomu zodpovedajúce dôkazy alebo navrhnúť ich vykonanie ako aj konkretizovať disciplinárne previnenie, ktoré svojim konaním sudca naplnil a následne navrhnúť disciplinárne opatrenie voči sudcovi. Táto povinnosť bola uložená navrhovateľovi v ust. § 120 (bližšie ods. 8 daného ustanovenia) zákona o sudcoch a prísediacich, v účinnom znení do 30.06.2017 a v precíznejšom znení je konštituovaná v § 120 ods. 6 zákona o sudcoch a prísediacich, účinného od 01.07.2017 (sp. zn. 2 Dso 5/2017 zo dňa 09.11.2017).

Aj napriek skutočnosti, že podaním navrhovateľa (č.l. 148) došlo k spresneniu právnej kvalifikácie tak, že v prípade prvého skutku sa mal disciplinárne stíhaný sudca dopustiť spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Statusového zákona v spojitosti s § 116 ods. 2 písm. b/ Statusového zákona, tak disciplinárny návrh nie je naďalej kompletný a vyznačuje sa zjavnou neurčitosťou.

Ťažisko skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Statusového zákona spočíva v porušení povinnosti sudcu, ktoré sú vymedzené hlavne v ustanovení § 30 Statusového zákona. Z disciplinárneho návrhu však nie je zrejmé, akú konkrétnu povinnosť (ustanovenú § 30 Statusového zákona) mal disciplinárne stíhaný sudca porušiť. V danom prípade bolo povinnosťou navrhovateľa špecifikovať akú konkrétnu povinnosť mal disciplinárne stíhaný sudca porušiť tak, aby mohol nielen iluzórne, ale efektívne vykonávať právo na obhajobu. Navrhovateľ totiž neuvádza, na základe akej konkrétnej skutočnosti odvodzuje, že riadiaci predseda senátu má "zmocnenie" rozhodovať o zložení senátu, zohľadňujúc pritom to, že takéto oprávnenie riadiaceho predsedu senátu nemožno dovodiť zo žiadneho právneho aktu. Je preto toho názoru, že pri senátnom rozhodovaní sudcovia majú právo rozhodnúť i.a. o zložení senátu s poukazom na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR v ktorej bolo konštatované porušovanie práva na zákonného sudcu z dôvodu rešpektovania rozvrhu práce. Je totiž legitímnym právom sudcov X odmietnuť neústavné a nezákonné ustanovenie rozvrhu práce, ak jeho dôsledkom by bolo porušenie ústavného práva na zákonného sudcu (Nález ÚS SR, spis. zn. I. ÚS 249/2017 zo dňa 31.07.2017 v ktorom bolo konštatované porušenie práva na zákonného sudcu v trestnom konaní) . Z obsahu nálezu vyplýva, že za senát zložený zo zákonných sudcov možno teda považovať len senát zložený zo sudcov príslušného súdu, ktorí tvorili tento senát v čase pridelenia veci. Ústavnej zásade neodňateľnosti zákonného sudcu nezodpovedá tak prípad, ak zákonní sudcovia senátu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, boli menení bez splnenia zákonných predpokladov na vykonanie takýchto zmien neskoršie vydaným rozvrhom práce ako riadiacim aktom predsedu súdu (prípadne jeho zmenami a doplneniami). K zmene v zložení senátov vo veciach už pridelených na prerokovanie a rozhodnutie by malo dochádzať v zásade len výnimočne a za vopred stanovených pravidiel (nie ex post), ktoré umožňujú predvídať túto zmenu (napr. formou zastúpenia a pod.). inak dávajú priestor pre svojvôľu a nepredvídateľnosť jeho zloženia. Inými slovami povedané, len sudcom prináleží rozhodovať o tom, či zákonné zloženie senátu je v súlade s právom na zákonného sudcu alebo nie, pričom za právne významné je potrebné považovať i to, že ani ďalší tretí člen senátu JUDr. A.A. nevzniesol žiadne výhrady k tomu, že sa rozhodovania zúčastnil práve JUDr. I. O.

9. Rovnako i vo vzťahu k dôkazným návrhom (ktoré sú taktiež obligatórnou súčasťou disciplinárneho návrhu) sudca považuje disciplinárny návrh za neúplný. Z disciplinárneho

návrhu ako i z jeho doplnení vyplýva, že navrhovateľ sa v podstate odvoláva len na zberné spisy a len ich obsahom navrhuje vykonať dokazovanie, i keď tento nemôže byť spoľahlivým dôkazným prostriedkom pre posúdenie zodpovednosti za priesťahy v konaní, keďže z neho nemožno spoľahlivo dovodiť aké úkony boli vykonávané v priebehu odvolacieho konania. Inými slovami povedané, zberný spis nie je spisom odvolacieho súdu, pričom len z riadneho spisu je možné posúdiť úkony vykonávané disciplinárne stíhaným sudcom.

Vzhľadom k uvedenému je sudca toho názoru, že aj napriek doplneniu a oprave disciplinárneho návrhu vykonanej podaniami zo dňa 23.11.2018 (č.l. 146-147, č.l. 148), disciplinárny návrh nie je kompletný, a teda nie je spôsobilý, aby o ňom disciplinárny senát vôbec konal.

10. V predmetnej veci **disciplinárny senát** vytýčil termín ústneho pojednávania na deň 16.07.2020. Na termín ústneho pojednávania konaného dňa 16.07.2020 sa navrhovateľ nedostavil, neúčast' ospravedlnil a žiadal aby senát vo veci konal bez jeho účasti s poukazom na § 127 ods.2 druhá veta zák. č. 385/2000 Z.z. Rovnako sa nedostavil disciplinárne stíhaný sudca, jeho prítomný obhajca súhlasil s pojednávaním bez jeho účasti.

11. Disciplinárny senát na ústnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov, a to žiadosť navrhovateľa adresovanú sudcovi o vyjadrenie k zloženiu senátu č.l.9, vyjadrenie sudcu k návrhu v rámci námietky zaujatosti č.l. (102), ročný výkaz sudcu za roky 2015, 2016, 2017 (č.l. 84, 86, 87), žiadosť o poskytnutie informácie v rámci predbežného šetrenia adresovaná navrhovateľovi (č.l.130), doplnenie návrhu (č.l. 146), listinnými dôkazmi predloženými disciplinárne stíhaným sudcom v súvislosti s obsadením senátu v trestnej veci 4To 3/2012 následne vedenej pod sp.zn. 4To 2/2015 (č.l. 165-178), vyjadrenie sudcu k návrhu na disciplinárne konanie (č.l.193).

12. Prítomný obhajca uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania a žiadal, aby disciplinárny senát disciplinárne stíhaného sudcu oslobodil. Navrhovateľ k doručenému vyjadreniu disciplinárne stíhaného sudcu nepodal žiadne stanovisko, v písomnom ospravedlnení svojej neúčasti na ústnom pojednávaní uviedol, že na podanom návrhu trvá.

13. K jednotlivým námietkam zo strany disciplinárne stíhaného sudcu – vady návrhu na začatie disciplinárneho konania.

13.1. Náležitosti návrhu

Podľa § 120 ods.5) zák.č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich (ďalej len Zákona) Návrh musí obsahovať meno a priezvisko sudcu, proti ktorému návrh smeruje, opis skutku, pre ktorý sa navrhuje začatie disciplinárneho konania, a označenie dôkazov, o ktoré sa návrh opiera, ako aj skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh na začatie disciplinárneho konania je podaný včas.

Podľa ods.6) Zákona Opis skutku, pre ktorý sa navrhuje začatie disciplinárneho konania, musí s ohľadom na konkrétne okolnosti obsahovať uvedenie miesta, času, spôsobu jeho spáchania, spôsobeného následku, prípadne uvedenie iných skutočností, a to tak, aby skutok bol dostatočne konkretizovaný a nemohol byť zamenený s iným skutkom a aby bolo odôvodnené použitie určitého disciplinárneho opatrenia. Návrh tiež obsahuje právnu kvalifikáciu skutku s uvedením príslušného zákonného ustanovenia.

Z uvedenej citácie zákonného ustanovenia explicitne vyplýva, že návrh musí obsahovať tri podstatné náležitosti, ktorými sú meno a priezvisko sudcu, opis skutku pre ktorý sa navrhuje zahájenie disciplinárneho konania a označenie dôkazov o ktoré sa návrh opiera. Súčasťou návrhu je aj popis celkovej situácie, ktorá predchádzala podaniu návrhu, t.j. akým spôsobom bolo konanie sudcu, ktoré navrhovateľ vyhodnotil ako disciplinárne previnenie zistené a aké boli následky jeho konania, aké boli prijaté v danej veci opatrenia, ako navrhovateľ predchádzal vzniku prejednávaného problému, ako sú na príslušnom súde nastavené kontrolné mechanizmy a pod. Disciplinárny senát taktiež zisťuje celkový náhľad na osobu disciplinárne stíhaného sudcu, štýl jeho práce a jeho výkonnosť, dôvody pre ktoré došlo k disciplinárnemu previneniu. Tieto všetky okolnosti sú podstatné pre zistenie príčin disciplinárneho previnenia sudcu, pre posúdenie miery zavinenia a závažnosti disciplinárneho previnenia sudcu vo vzťahu k rozhodnutiu o disciplinárnom opatrení.

V danom prípade, je možné prisvedčiť argumentácii disciplinárne stíhaného sudcu, že v návrhu je síce osoba sudcu dostatočným spôsobom identifikovaná, avšak pokiaľ ide o popis skutku v tomto smere sa navrhovateľ v oboch prípadoch obmedzil len na konštatáciu konania sudcu, ktorým mala byť naplnená skutková podstata disciplinárneho previnenia, bez ďalších relevantných súvislostí a dôkazov podstatných pre získanie objektívneho obrazu o dôvodoch pre ktoré došlo k disciplinárnemu previneniu. Predložené listinné dôkazy zo strany navrhovateľa ako žiadosť o vyjadrenie k obsadeniu senátu 4T, ročný výkaz sudcu nemajú bez

d’alšieho dostatočnú výpovednú hodnotu podporujúcu dôvodnosť podaného návrhu na disciplinárne konanie.

13.2. Včasnosť podania návrhu

Pokiaľ ide o včasnosť podania návrhu navrhovateľ v návrhu konštatuje, že návrh na disciplinárne konanie je podaný v lehote podľa § 120 ods. 4 vety prvej zákona č. 385/2000 Z.z. bez uvedenia konkrétnych faktov kedy a za akých okolností bolo porušenie povinností sudcu navrhovateľom zistené. Z popisu skutkov a ich formulácie v návrhu je možné len vyvodiť záver, že v prípade prvého skutku“ senát rozhodoval 04.07.2017 „... sa mal tohto sudcu dopustiť 04.07.2017, v prípade druhého skutku ...“ sudca ako predseda senátu a zároveň sudca spravodajca začal konať až 05.06.2017 „... sa mal tohto dopustiť 05.06.2017.

Podľa § 120 ods.4 Zákona návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do jedného roka odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do troch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, najneskôr do piatich rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia.

Podľa ust. §151za ods.6 Zákona Ak bolo disciplinárne previnenie alebo konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov spáchané pred 1. júlom 2017, lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania sa posúdia podľa predpisov účinných do 30.júna 2017.

Podľa § 120 ods.8 Zákona v znení účinnom do 30.06.2017 návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení,.....

To znamená, že Zákon v znení pred a po 30. júne 2017 rozdielne upravuje rozsah subjektívnej lehoty na podanie návrhu. Subjektívna lehota začína plynúť odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať disciplinárny návrh dozvedel o disciplinárnom previnení. Objektívna lehota začína plynúť odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia (jeho dokonania, eventuálne ukončenia protiprávnosti konania). Obe lehoty pritom musia byť zachované súčasne. Ak orgán oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania koná na základe podnetu, sťažnosti alebo akéhokolvek iného podania mu adresovaného inou osobou, za deň rozhodujúci pre

začatie plynutia subjektívnej lehoty nemožno považovať iný deň, ako ten, keď sa ako príslušný orgán dozvie o tom, že malo dôjsť k disciplinárnemu previneniu (II. ÚS 140/2011). Pojem „dozvedel sa“ je naplnený, a teda subjektívna lehota začína plynúť okamihom, keď oprávnený orgán disponuje, alebo s ohľadom na jeho postavenie k disciplinárne zodpovednému subjektu, má možnosť disponovať takou masou poznatkov, na základe ktorých sú splnené zákonom predpísané podmienky návrhu na disciplinárne konanie.

V tomto smere disciplinárny senát opätovne musí prisvedčiť argumentácii sudcu, že navrhovateľ dostatočným spôsobom nezrejmlil skutkové okolnosti, z ktorých by bolo možné jednoznačne vyvodit' začiatok plynutia zákonných lehôt z hľadiska včasnosti podania návrhu a to v prípade oboch skutkov, predovšetkým subjektívnej lehoty, ktorú nie je možné vyvodit' ani z predložených listinných dôkazov.

13.3. Disciplinárne previnenie a právna kvalifikácia skutkov

Skutok 1/ senát obsadený v rozpore s rozvrhom práce

V súvislosti s uvedeným skutkom, ktorý navrhovateľ považuje za disciplinárne previnenie, disciplinárny senát konštatuje správnosť argumentácie sudcu, ktorý správnosť zloženia senátu pri rozhodovaní v trestnej veci 4To 2/2015 (predtým vedený pod sp.zn. 4To 3/2012) opiera o ústavné zásady a v neposlednom rade o nálezy ÚS SR, ktorý v obdobných veciach zaujal stanovisko podľa ktorého „zásada zákonného sudcu predstavuje v právnom štáte jednu zo základných garancií nezávislého a nestranného rozhodovania súdu a sudcu. Táto zásada je ústavnou zárukou pre každého účastníka konania, že v jeho veci bude rozhodovať súd a sudcovia, ktorí sú na to povolaní podľa vopred známych pravidiel, ktoré sú obsahom rozvrhov práce upravujúcich pridelovanie súdnych prípadov jednotlivým sudcom tak, aby bola zachovaná zásada pevného pridelovania súdnej agendy a aby bol vylúčený (pre rôzne dôvody a rozličné účely) výber súdov a sudcov „ad hoc“ (m. m. I. ÚS 239/04, IV. ÚS 257/07). Rozhodovanie vecí zákonným sudcom (aj súdom) je tak základným predpokladom na naplnenie podmienok spravodlivého procesu (IV. ÚS 345/09, III. ÚS 212/2011). Pojem zákonného sudcu je definovaný viacerými na seba nadväzujúcimi kritériami, ktoré súčasne tvoria navzájom prepojené garancie reálneho obsahu tohto základného práva. Prvoradým účelom základného práva na zákonného sudcu vyplývajúceho z čl. 48 ods. 1 ústavy je zabrániť tomu, aby súd, ktorý má konkrétnu vec prerokovať a rozhodnúť, bol obsadený spôsobom, ktorý by sa dal označiť za svojvoľný alebo prinajmenšom za účelový. Toto

základné právo je konkretizované v procesných kódexoch pre posudzovaný prípad v Trestnom poriadku a v predpisoch upravujúcich organizáciu súdnictva a postavenie sudcov. Vychádzajúc z obsahu základného práva na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny) a nadväzne na to zo základných zásad činnosti súdov ustanovených zákonom o súdoch (č. 757/2004 Z. z.), osobitne zohľadňujúc účel a zmysel zakotvenia zásady uvedenej v § 3 ods. 3 druhej vete citovaného zákona, podľa ktorej ak rozhoduje súd v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte v čase napadnutia veci na súd, je nevyhnutné konštatovať, že vydaním zmien a doplnkov v rozvrhu práce nemožno bez zákonom predpokladaných dôvodov meniť personálne zloženie senátov v už pridelených veciach. To by bolo v rozpore so zásadami prideľovania vecí sudcom podľa vopred daných pravidiel určených v rozvrhu práce tak, aby bol vylúčený svojvoľný a účelový výber sudcov (§ 51a ods. 3 zákona o súdoch).“

V danom prípade je teda možné uzavrieť, že v konaní nebolo preukázané disciplinárne previnenie sudcu spôsobom, ktorý popísal navrhovateľ v návrhu. Pokiaľ sudca v súvislosti s obsadením senátu postupoval podľa zákonných ustanovení upravujúcich zásadu zloženia senátu, konal tak nielen v súlade so zákonom ale aj ústavou garantovaných práv na zákonného sudcu. Z predložených listinných dôkazov zo strany sudcu vyplýva, že JUDr. O. i napriek tomu, že na základe zmeny rozvrhu práce nebol od 01.01.2015 členom senátu 4To, v čase prvotného rozhodovania o opravnom prostriedku v trestnej veci 4To 3/2012 (4To 2/2015) obžalovaného Ing. A.A. členom senátu bezpochyby bol.

Skutok 2/ Prieťahy v konaní 4To 3/ 2012 (4To 2/2015)

Povinnosť sudcu v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov vyplýva z ustanovenia § 30 ods. 4 Zákona. Vzhľadom na skúmanie mnohých okolností a kritérií pri posudzovaní, či sa sudca porušenia povinnosti konať bez zbytočných prieťahov dopustil, nie je možné jednoznačne stanoviť objektívne pravidlo, podľa ktorého by sa všeobecne postupovalo bez zreteľa na individuálne okolnosti toho ktorého prípadu. V prípade prieťahov v konaní nie je určujúcim kritériom pre konštatovanie prieťahov v konaní a teda aj disciplinárneho previnenia len dĺžka nekonania ale aj iné okolnosti, ktoré môžu alebo mohli mať vplyv na dĺžku konania a rozhodovanie disciplinárne stíhaného sudcu (napr., zaťaženosť

sudcu, povaha a obsiahlosť veci, štúdium spisu, stav senátu, rozhodovacia činnosť - výkonnosť) v predmetnej veci. Pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že k priet'ahom v konaní došlo a priet'ah sudcu je subjektívny, musí v návrhu tvrdené skutočnosti najmä subjektívnu stránku jeho konania t.j. zavinenie preukázať. Navrhovateľ svoje tvrdenie o priet'ahoch sudcu v konaní nedoložil žiadnymi dôkazmi a pokiaľ ide o zberný spis, jeho obsah nemožno považovať za dôkaz spôsobilý zavinenú nečinnosť sudcu preukázať. Vzhľadom k uvedenému aj v tomto prípade disciplinárny senát uznal obhajobu sudcu za oprávnenú. a v konečnom dôsledku vyhovel návrhu obhajoby na oslobodenie sudcu spod návrhu na disciplinárne stíhanie, nakoľko v konaní nebolo preukázané, žeby sa skutok v prvom aj druhom prípade stal.

14. Záverom disciplinárny senát zdôrazňuje, že disciplinárne konanie sa riadi zásadami trestného konania a to najmä zásadou kontradiktórnosti, ktorá znamená diskusiu strán o predložených dôkazoch a argumentoch protistrany pred nezávislým súdom, ktorý je povinný rozhodnúť len na podklade dôkazov, ktoré boli pred ním bezprostredne vykonané. Disciplinárny senát má postavenie nezávislého arbitra a nie vyšetrovateľa, ktorý by svojou činnosťou nahrádzal povinnosť orgánu oprávneného k podaniu návrhu na disciplinárne konanie. Disciplinárny senát vec rozhodol meritórne i napriek závažným nedostatkom návrhu, nakoľko v danom štádiu konania, kedy prebehlo ústne pojednávanie a bolo rozhodované vo veci o námietkach sudcu proti členom senátu, nebolo na mieste návrh vrátiť ako nespôsobilý na prejednanie.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia. Odvolanie treba podať na disciplinárny senát. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave, dňa 16.07.2020

JUDr. Zuzana Hlistová
Predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť:
Mgr. Zuzana Dimmelová